

Олег ЛИШЕГА

Oleh LYSHEHA

ПІСНЯ 551

CANZONE 551

Поки не пізно – бийся головою об лід!
Поки не темно – бийся головою об лід!
Пробивайся, вибивайся –
Ти побачиш прекрасний світ!
Короп – той навпаки, зануриться в глибини,
Втече на саме дно –
Та короп і служить для того,
щоб колись бути пійманим, раніш чи пізніше..
Але ж ти людина – тебе не впіймає ніхто.
Коропи – ті не такі.
Цілі століття повільно осідають
Їхні зграї, похливі і темні, –
Вони віддаляються в протилежний бік –
Бач, наше століття давно поспішає вслід? –
Торкається плавником як рукою їхніх плавників
І втікає.. ти покинутий? – але ж ти людина –
Не відчаюйся – ти проб'єшся.
Поки не пізно – бийся головою об лід!
О прекрасний неозорий засніжений світ..

(Зі збірки «Великий міст», 1989)

Prima che sia tardi, sbatti la testa nel ghiaccio!
Prima che faccia buio, sbatti la testa nel ghiaccio!
Apriti un varco – escine fuori
E un mondo magnifico vedrai!
La carpa – al contrario, s'immerge nell'abisso,
E fino al fondo fugge,
Però la carpa proprio per questo è fatta,
Per essere pigliata un giorno, presto o tardi..
Ma tu sei un uomo, non ti piglierà nessuno.
Le carpe, non sono così!
Per secoli interi a poco a poco affondano
Le loro frotte, pavide e scure,
Dalla parte opposta s'allontanano,
Vedi? il nostro secolo da un pezzo gli corre dietro,
Con la pinna sfiora, come con la mano, le loro pinne
E fugge ... t'hanno abbandonato? Ma tu sei un uomo,
Non disperare, tu ne uscirai fuori.
Prima che sia tardi - sbatti la testa nel ghiaccio!
O magnifico mondo, infinito, innevato...

(Dalla raccolta "Il ponte grande", 1989)

*Traduzione di Mariana Prokopovč
Revisione di Giovanna Brogi¹*

¹ Tratto da: *Visimdesiatnyky: antolohija novoji ukrajinskoji poeziji*, a cura di Ihor Rymaruk, Edmonton, 1990.